Programozási tételek felsorolókra

Összegzés

Feladat: Adott egy *E*-beli elemeket felsoroló *t* objektum és egy $f:E\rightarrow H$ függvény. A *H* halmazon értelmezzük az összeadás asszociatív, baloldali nullelemes műveletét. Határozzuk meg a függvénynek a *t* elemeihez rendelt értékeinek összegét! (Üres felsorolás esetén az összeg értéke definíció szerint a nullelem: *0*).

Specifikáció:

$A = (t{:}enor(E), s{:}H)$
$Ef = (t=t')$
$Uf = (s = \sum_{e \in t'} f(e))$

Algoritmus:

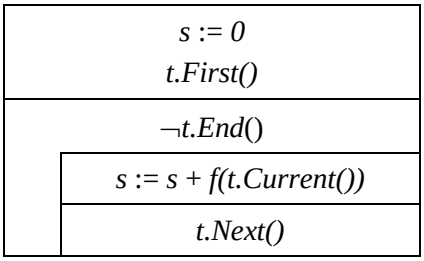

Számlálás

Feladat: Adott egy *E*-beli elemeket felsoroló *t* objektum és egy $\beta:E\rightarrow\mathbb{L}$ feltétel. A felsoroló objektum hány elemére teljesül a feltétel?

Specifikáció:

$A = (t{:}enor(E), c{:}\mathbb{N})$
$Ef = (t=t')$
$Uf = (c = \sum_{\substack{e \in t' \\ \beta(e)}} 1)$

Algoritmus:

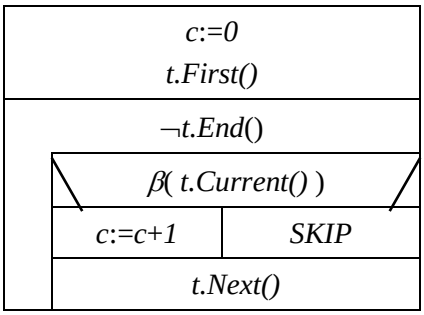

Maximum kiválasztás

Feladat: Adott egy *E*-beli elemeket felsoroló *t* objektum és egy $f:E\rightarrow H$ függvény. A *H* halmazon definiáltunk egy teljes rendezési relációt. Feltesszük, hogy *t* nem üres. Hol veszi fel az *f* függvény a *t* elemein a maximális értékét?

Specifikáció:

$A = (t{:}enor(E), max{:}H, elem{:}E)$
$Ef = (t=t' \wedge |t|>0)$
$Uf = ((max, elem) = \mathbf{max}_{e \in t'} f(e))$

Algoritmus:

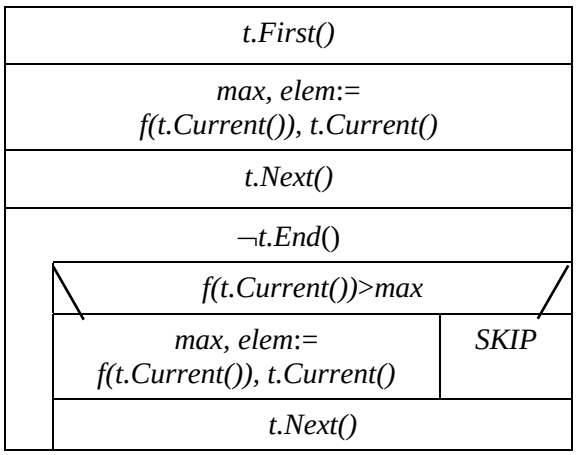

Kiválasztás

Feladat: Adott egy *E*-beli elemeket felsoroló *t* objektum és egy β:$E \to \mathbb{L}$ feltétel. Keressük a *t* bejárása során az első olyan elemi értéket, amely kielégíti a β:$E \to \mathbb{L}$ feltételt, ha tudjuk, hogy biztosan van ilyen.

Specifikáció:

$A = (t{:}enor(E), elem{:}E)$

$Ef = (t = t' \wedge \exists i \in [1..|t|]: \beta(t_i))$

$Uf = ((elem,t) = \underset{elem \in t'}{\textbf{select}} \beta(elem))$

Algoritmus:

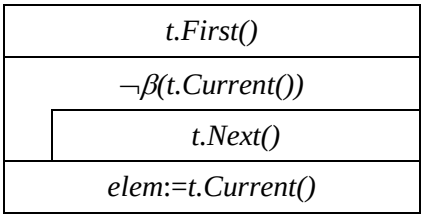

Lineáris keresés

Feladat: Adott egy *E*-beli elemeket felsoroló *t* objektum és egy β:$E \to \mathbb{L}$ feltétel. Keressük a *t* bejárása során az első olyan elemi értéket, amely kielégíti a β:$E \to \mathbb{L}$ feltételt.

Specifikáció:

$A = (t{:}enor(E), l{:}\mathbb{L}, elem{:}E)$

$Ef = (t = t')$

$Uf = ((l,elem,t) = \underset{e \in t'}{\textbf{search}} \beta(e))$

Algoritmus:

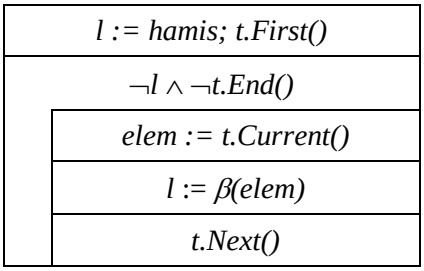

Feltételes maximumkeresés

Feladat: Adott egy *E*-beli elemeket felsoroló *t* objektum, egy β:$E \to \mathbb{L}$ feltétel és egy $f{:}E \to H$ függvény. A *H* halmazon definiáltunk egy teljes rendezési relációt. Határozzuk meg *t* azon elemeihez rendelt *f* szerinti értékek között a legnagyobbat, amelyek kielégítik a β feltételt.

Specifikáció:

$A = (t{:}enor(E), l{:}\mathbb{L}, max{:}H, elem{:}E)$

$Ef = (t = t')$

$Uf = ((l, max, elem) = \underset{\substack{e \in t' \\ \beta(e)}}{\textbf{max}} f(e))$

Algoritmus:

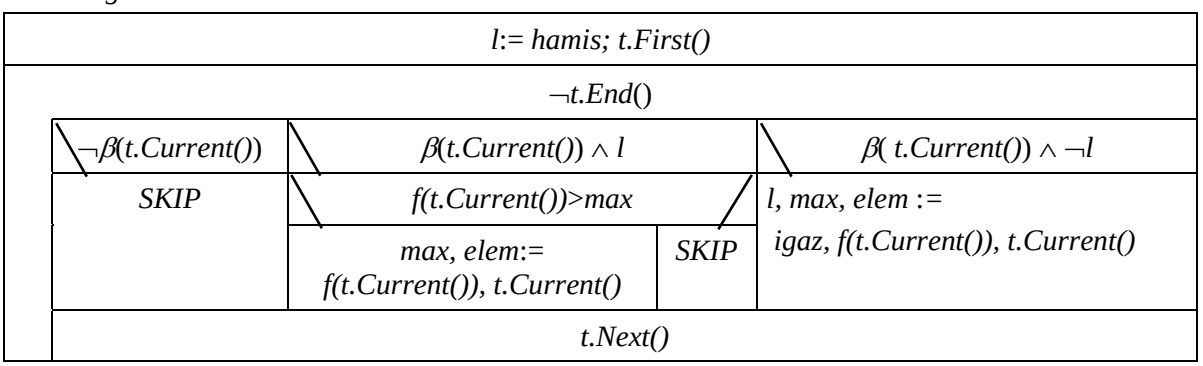

Megjegyzések:

1. A maximum keresés, a lineáris keresés, a kiválasztás nem a megtalált elem indexét, hanem a megtalált elemet adják vissza.
2. A lineáris keresésnél és kiválasztásnál az eredmények között szerepel maga a felsoroló is. Ennek az oka az, hogy ennél a két tételnél korábban is leállhat a feldolgozás, mint hogy a felsorolás véget érne, és ekkor maradnak még fel nem sorolt (fel nem dolgozott) elemek. Ezeket az elemeket további feldolgozásnak lehet alávetni, ha a felsorolót tovább használjuk. Felhívjuk azonban a figyelmet arra, hogy ha egy már korábban használt felsorolóval dolgozunk tovább, akkor nem szabad a *First()* művelettel újraindítani a felsorolást.
3. Kiválasztásnál nem kell a felsoroló által szolgáltatott értéksorozatnak végesnek lennie, hiszen ez a tétel más módon garantálja a feldolgozás véges lépésben történő leállását.
4. A programozási tételek alkalmazásakor – ha körültekintően járunk el – szabad az algoritmuson hatékonyságot javító módosításokat tenni. Ilyen például az, amikor ahelyett, hogy sokszor egymás után lekérdezzük a *t.Current()* értékét, azt annak első lekérdezésénél egy segédváltozóba elmentjük. A maximum kiválasztás illetve feltételes maximumkeresés esetén a feldolgozás eredményei között szerepel mind a megtalált maximális érték, mind pedig az elem, amelyhez a maximális érték tartozik. Konkrét esetekben azonban nincs mindig mindkettőre szükség. Például olyan esetekben, ahol a *f* függvény identitás, azaz egy elem és annak értéke megegyezik, a maximális elem és maximális érték közül elég csak az egyiket nyilvántartani az algoritmusban.
5. Nevezetes felsorolók alkalmazása esetén érdemes saját specifikációs jelöléseket bevezetni. Ilyenkor ugyanis a specifikációt nem egy absztrakt felsorolóra (*t*:*enor*(*E*)), hanem közvetlenül a feldolgozandó gyűjteményre (intervallumra, tömbre, halmazra, szekvenciális fájlra) fogalmazzuk a felsoroláshoz használt segédadatokkal.

   a) Egy szekvenciális inputfájl felsorolóját maga a szekvenciális inputfájl, az abból utoljára kiolvasott elem és az olvasás státusza reprezentálja. Szekvenciális inputfájlok feldolgozása esetén ehhez a megállapításhoz igazíthatjuk a specifikációs jelöléseket. Ilyenkor az állapottérben magát a szekvenciális inputfájlt vesszük fel, és az $e \in x$ (x a szekvenciális inputfájl) azt jelöli, hogy sorban egymás után ki akarjuk olvasni az x fájl (amely egy sorozat) elemeit. Ennél fogva a korábban bevezetett specifikációs jelölésekben szereplő $e \in t'$ (ahol t' a felsoroló kiinduló állapota) szimbólumot szekvenciális inputfájl bejárásakor kicserélhetjük az $e \in x'$ (x' a szekvenciális inputfájl kezdeti állapota) szimbólumra. Az $e \in x$ jelölés természetesen nem azt jelenti, hogy az utoljára kiolvasott elemet tartalmazó változót a programban is *e*-nek kell elnevezni, de célszerű ezt tenni.

összegzés: $s = \sum_{e \in x'} f(e)$

számlálás: $c = \sum_{\substack{e \in x' \\ \beta(e)}} 1$

maximum kiválasztás: $max,elem = \mathbf{max}_{e \in x'} f(e)$

feltételes maximumkeresés: $l,max,elem = \mathbf{max}_{\substack{e \in x' \\ \beta(e)}} f(e)$

Láthattuk, hogy a kiválasztás és a lineáris keresés azelőtt is leállhat, hogy a felsorolás befejeződne, és ezért fontos eredménye ezen programozási tételeknek ez a be nem fejezett felsoroló is. Amennyiben az *st,e,x:read* műveletet használjuk a *x* szekvenciális inputfájl bejárására, akkor a „megkezdett” *t* felsorolót az *st, e, x* hármassal helyettesíthetjük a specifikációs jelölés baloldalán.

lineáris keresés: $l,elem(st,e,x) = \mathbf{search}_{e \in x'} \beta(e)$

kiválasztás: $elem(st,e,x) = \mathbf{select}_{elem \in x'} \beta(elem)$

Az *st* és az *e* azonban redundáns információt hordoz. Kiválasztásnál az *elem* azonos az *e*-vel, az *st* pedig biztosan *norm*, hiszen ilyenkor garantáltan találunk keresett elemet. Lineáris keresésnél *st=abnorm*, ha a keresés sikertelen (azaz *l* értéke hamis); sikeres termináláskor (ha *l* igaz) az *elem* azonos az *e*-vel, az *st* pedig biztosan *norm*. Ezért megengedjük a fenti jelölés minden olyan egyszerűsítését, ami nem megy az egyértelműség rovására. Ilyen például az alábbi:

lineáris keresés: $l,elem,x = \underset{e \in x'}{\textbf{\textit{search}}} \beta(e)$

kiválasztás: $elem,x = \underset{elem \in x'}{\textbf{\textit{select}}} \beta(elem)$

b) Egy *h* halmaz felsorolóját maga a *h* halmaz reprezentálja. Ilyenkor a specifikációnál $e \in t'$ (ahol *t'* a felsoroló kiinduló állapota) szimbólum helyett az $e \in h'$ (*h'* a halmaz kezdeti állapota) szimbólumot írhatjuk. Jelentése: vegyük sorban egymás után a halmaz elemeit.

c) Indexelhető gyűjtemények (vektor, mátrix, sorozat, stb.) esetén a felsorolót a gyűjtemény és az azon végigvezetett index (mátrixoknál indexpár) reprezentálják. Tulajdonképpen ilyenkor közvetlenül nem is a gyűjteményben tárolt értékeket, hanem azok indexeit soroljuk fel, hiszen egy indexhez bármikor hozzárendelhető az általa megjelölt érték. Ilyenkor például egy maximum kiválasztásnál az *f* függvény sohasem identitás, mert az *f* rendeli az indexhez (a felsorolt elemhez) a gyűjtemény megfelelő értékét. A specifikációkban szereplő *elem* ilyenkor egy indexet tartalmaz, ezért az alábbiakban *ind*-ként (mátrixok esetén dupla indexként: *ind, jnd*) jelenítjük meg. Ezen megfontolások miatt használhatjuk a korábbi fejezetek specifikációs jelöléseit, amelyből az is látható, hogy a korábbi intervallumos programozási tételek a felsorolós tételek speciális esetei.

összegzés: $s = \sum_{i=m}^{n} f(v[i])$

számlálás: $c = \sum_{\substack{i=m \\ \beta(v[i])}}^{n} 1)$

maximum kiválasztás: $(max, ind) = \underset{i=m}{\overset{n}{\textbf{\textit{max}}}} f(v[i])$

feltételes maximumkeresés: $(l, max, ind) = \underset{\substack{i=m \\ \beta(v[i])}}{\overset{n}{\textbf{\textit{max}}}} f(v[i]))$

lineáris keresés: $(l, ind) = \underset{i=m}{\overset{n}{\textbf{\textit{search}}}} \beta(v[i])$

kiválasztás: $ind = \underset{i \geq m}{\textbf{\textit{select}}} \beta(v[i])$

Már többször felhívtuk a figyelmet arra, hogy a keresés és kiválasztás előbb leállhat, mint maga a felsorolás. Vektorok esetén a még fel nem dolgozott elemek az *ind* index után állnak, ezért azok külön jelölésére nincs szükség.

d) Az $n \times m$-es mátrixokra bevezetett specifikációs jelölések (standard felsorolás esetén) csak abban térnek el a vektorokétól, hogy indexpárokat tartalmaznak.

összegzés: $s = \sum_{i=1, j=1}^{n,m} f(a[i, j])$

számlálás: $c = \sum_{\substack{i=1,\, j=1 \\ \beta(a[i,\, j])}}^{n,m} 1$

maximum kiválasztás: $(max,\, ind,\, jnd) = \underset{i=1,\, j=1}{\overset{n,m}{\boldsymbol{max}}}\, f\,(a[i,\, j])$

feltételes maximumkeresés: $(l,\, max,\, ind,\, jnd) = \underset{\substack{i=1,\, j=1 \\ \beta(a[i,\, j])}}{\overset{n,m}{\boldsymbol{max}}}\, f\,(a[i,\, j])$

lineáris keresés: $(l, ind,\, jnd) = \underset{i=1,\, j=1}{\overset{n,m}{\boldsymbol{search}}}\, \beta(a[i,\, j])$

kiválasztás: $(ind,\, jnd) = \underset{i\geq 1,\, j=1}{\overset{m}{\boldsymbol{select}}}\, \beta(a[i,\, j])$